

Finansministeren (Kampmann): Da det under udvalgsforhandlingerne har vist sig umuligt at samle flertal for det af mig fremsatte forslag om ændringer i lov om afgift for offentlig auktion m. m., tillader jeg mig, som jeg allerede har bebudet det i samråd med udvalget, at tage lovforslaget tilbage.

Formanden: Den højtærede finansminister har taget lovforslaget om ændringer i lov om afgift for offentlig auktion m. m. tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, er lovforslaget bortfaldet og udgår dermed af forhandlingen.

Conrad Kofoed: Jeg skal ikke knytte mange bemærkninger til lovforslaget. Efter de oplysninger, der er indhentet under udvalgsarbejdet, er der ikke fremkommet noget, som har ændret den opfattelse, som jeg på mit partis vegne gav udtryk for ved første behandling.

Selve lovforslaget er ikke ændret siden da, bortset fra at dækningsbeløbet nu skal tages af statens løbende indtægter, altså over skatterne. Nu kan man nok sige, at i forhold til statens budget er det kun et lille beløb, der er beregnet til kunsthøjsskolen, men da det skal tages af skatterne, mener vi stadig i mit parti, at der til udsmykning af statens bygninger kan bevilges ad anden vej, således som vi har gjort rede for i betænkningen. Jeg mener, at man når som helst kan bevilge et beløb hertil, således som vi bevilger til andre formål. Det ærede medlem hr. Lars M. Olsen sagde, at så skete der ingenting. Vil det sige, at det ærede medlem mener, at der ikke kan bevilges et beløb hertil ad anden vej?

Det er blevet sagt, at staten må gå foran også på dette område, men det kan vel også siges, at nu laver staten atter en institution, som skal administrere og fordele. I bladet „Billedhuggeren“, organet for billedhuggerkunsten, stod der i februarnummeret en udtalelse, som jeg gerne vil citere — med formandens tilladelse:

„... hvorimod kunstforeningerne — som interessen i det hele taget — er i glædelig vækst. Men det overskud på familiebudgettet, som i tidligere tid blandt talrige kunstinteresserede i de fleste sam-

fundslag var til disposition for kunstindkøb, må nu vandre i statskassen.“

Altså, interessen er der, den skønnes at være tilstede, og spørgsmålet er så, om man ved at oprette Statens kunsthøjsskole kan støtte denne interesse. Her er det da, vi fra venstres side mener at der kan bevilges, uden at der etableres et særligt fond, når dette fond alligevel skal oprettes gennem skatterne.

Med hensyn til udsmykningen af kommunernes bygninger og ejendomme kan jeg ikke se, at der bliver flere midler til rådighed, fordi der oprettes et fond. Det var sådan set glædeligt, at det oplystes i et af de bilag, der er tilgået udvalget fra undervisningsministeriet, at skønt ministeriet principielt har været af den opfattelse, at den kunstneriske udsmykning af folkeskolerne måtte være en til kommunerne henlagt opgave, har man anset det for rimeligt for landsbyskolernes vedkommende at yde en vis hjælp. Selve tanken om, at det principielt må være en til kommunerne henlagt opgave, falder tildels sammen med det, jeg gav udtryk for ved første behandling.

Der står nemlig i lovforslagets § 1, stk. 3, at en del af rådighedsbeløbet vil kunne anvendes som tilskud til kommunale bygninger, altså en tilskudsordning, hvorved enkelte kommuner får noget tilbage af indbetalt statskat. Jeg tror, som jeg sagde ved første behandling, at det er noget, kommunerne skal have hånd i hanke med. Oprettelsen af Statens kunsthøjsskole er derfor efter vor opfattelse ikke den rigtige vej at gå, og iøvrigt har man også set, at forskellige kommuner har løst opgaven på en ganske udmærket måde, før der var tale om dette fond.

Oprettelsen af Eckersberg-Thorvaldsenfondet, som foreslås for at afhjælpe den økonomiske uret mod bildende kunstnere, der af forholdene tvinges til at afhænde deres værker til en billigere pris end den, værkerne senere viser sig at have, er en sympatisk tanke; men mon de 75 000 kr., som er foreslået, vil komme netop dem til gode, som har solgt værkerne, eller deres pårørende, således som forslaget må forudsætte, for det er jo ikke noget, der bare skal deles ud? Jeg må derfor sige, at en ordning som den, der praktiseres i